

defrysningen af midler og andre økonomiske ressourcer over for Taliban i Afghanistan. Forordningen gennemførte bl.a. FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1333 (2000) om forholdsregler over for Afghanistan og Taliban. Forordningen er nu erstattet af forordning nr. 881/2002/EF om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Osama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban, jf. pkt. 2.2. nedenfor:

I det omfang sikkerhedsrådsresolutioner udelukkende eller delvist foreskriver sanktioner, som det falder inden for de enkelte EU-medlemsstaters nationale kompetence at gennemføre, anvendes 1967-loven fortsat som hjemmel til at udstede anordninger.

2.2. EU-sanktioner

EU's vedtagelse af sanktioner over for tredjelande mv. sker på grundlag af bestemmelserne om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) i Traktaten om Den Europæiske Union (EU-traktaten). Et af målene med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik er efter EU-traktatens artikel 11 "beskyttelse af Unionens fælles værdier, grundlæggende interesser, uafhængighed og integritet i overensstemmelse med principperne i De Forenede Nationers Pakt". Efter EU-traktatens artikel 15 kan Rådet inden for dette område vedtage "fælles holdninger", der fastlægger EU's "tilgang til et bestemt spørgsmål af geografisk eller tematisk karakter".

Sådanne udenrigs- og sikkerhedspolitiske vedtagelser har mellemstatslig karakter, og de har således ikke umiddelbart retsvirkninger i medlemsstaterne. Om sætningen til internt bindende retsregler sker enten ved medlemsstaternes foranstaltning eller – hvis vedtagelserne vedrører et område inden for EF-traktaten, som EU har kompetence til at regulere – ved EU's foranstaltning ved udstedelse af forordninger eller direktiver.

EU har enekompetence på det handelspolitiske område, og efter EF-traktatens artikel 301 kan Rådet vedtage hasteforanstaltninger for at gennemføre EU's udenrigs- og sikkerhedspolitiske vedtagelser, der tager sigte på helt eller delvist at afbryde eller indskrænke de økonomiske forbindelser med et eller flere tredjelande. Efter artikel 60 kan Rådet efter fremgangsmåden i artikel 301 vedtage tilsvarende hasteforanstaltninger med hensyn til kapitalbevægelser og betalinger over for de berørte tredjelande.

Efter ordlyden af EF-traktatens artikel 60 og 301 kan hasteforanstaltninger rettes mod tredjelande. Rådet har dog fortolket bestemmelserne udvidende i de senere år, og anvendt dem som hjemmel for sanktion-

er mod personer, der har (eller har haft) en særlig tilknytning til bestemte tredjelande. Rådet har f.eks. vedtaget hasteforanstaltninger rettet mod Slobodan Milosovic ved Rådets forordning nr. 2488/2000/EF. Ved denne forordning fastsattes regler om fortsat indefrysning af midler tilhørende Slobodan Milosovic og personer tilknyttet ham. Forordningen blev vedtaget efter, at Vojislav Kostunica var blevet valgt og formelt taget i ed som præsident for Forbundsrepublikken Jugoslavien. Ved forordningens vedtagelse repræsenterede Slobodan Milosovic ikke længere en stat, og forordningen var derfor ikke rettet mod et tredjeland og/eller dets repræsentanter, men alene mod en person, der dog havde en kvalificeret tilknytning til den pågældende stat.

De sanktioner, der er vedtaget efter EF-traktatens artikel 60 og 301, er udstedt i form af forordninger, hvilket indebærer, at de har direkte virkning i Danmark. Da forordninger imidlertid ikke kan indeholde straffebestemmelser, skal disse fastsættes i national lovgivning for at sikre efterlevelsen af forordningerne.

Straffebestemmelsen for overtrædelse af forordninger, der er udstedt i henhold til EF-traktatens artikel 60 og 301, har hidtil været fastsat i § 2, stk. 3, i lov om anvendelsen af visse af De Europæiske Fællesskabers retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande, jf. lovbekendtgørelse nr. 93 af 6. februar 1995. Efter denne bestemmelse kan den, der foretager handlinger i strid med bestemmelser, der er indeholdt i forordninger vedtaget af EU med hjemmel i bl.a. EF-traktatens artikel 60 eller 301, uden at være i besiddelse af en tilladelse, straffes med bøde. Vedrører det strafbare forhold en overtrædelse af kontrol med varer, teknologier og know-how, der kan anvendes til såvel civile som militære formål, kan straffen efter § 2, stk. 5, stige til fængsel i 2 år.

Terrorangrebene mod USA den 11. september 2001 gav anledning til en række initiativer på internationalt plan, herunder i såvel FN som EU. For at bekæmpe finansieringen af terrorisme vedtog FN's Sikkerhedsråd således resolution nr. 1373 (2001), hvorefter alle stater bl.a. skal gennemføre en indefrysning af midler og andre finansielle aktiver eller økonomiske ressourcer over for personer, som begår, medvirker til, eller fremmer terrorhandlinger.

For at gennemføre sikkerhedsrådsresolutionen i EU vedtog EU den 27. december 2001 den udenrigs- og sikkerhedspolitiske fælles holdning nr. 931/2001/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme. Efter artikel 2 i den fælles holdning skal EU inden for rammerne af sine beføjelser i EF-traktaten beordre indefrysning af